

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Murenulæ Sacræ Vestis Sponsæ Regis Æterni
Vermiculatæ Opus, De Privilegiis Ordinum Regularium**

Alviset, Virginus

Campidonaë, 1673

Caput 4. Circa Confessiones passivè.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62361](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62361)

nocent. Honor. & Pauli III. Greg. IX. & Alex. VI. Neque pro Monasterio S. Laurentii in Aversa const. ejusdem Innocent. III. Neque pro Monasterio S. Trinit. Cavae const. Urbani II. & Alex. III. Portel. v. *præscr. contra bona. Et v. privil. cessat. per non usum. Cruz in epit. privil. lib. 2. c. 3. dub. 2. Chaffaing. tract. 1. c. 5. prop. 1. Cherubin. & Margarin. in suis Bullar. & Baron. tom. 2. Annal.* Et quia privilegia computantur inter bona Monasteriorum, & Ordinum, ideo Cherub. Portel. & Cruz citati, quos sequuntur Diana & Marcellin. à Sancto Bened. scite inferunt, non posse ea præscribi minori spacio.

Sed & pro Monasterio Sancti Petri de Mutina. Federic. I. Imperator an. 1159. die 1. Aug. sancivit, nullam præscriptionem, & cuiuscunq; temporis ei obesse posse, in requirendis suis bonis. Ac rursus idem Feder. anno 1163. die 10. Novemb. Et post ipsum Henric. VI. anno 1196. die 21. Octob. pro Monasterio Sancti Petri, de Perusio, eandem legem tulerant, uti videre est ad longum in *Bull. Margar.* Et quia hæc privata privilegia facta sunt communia toti Congreg. Cassinensi (cujus sunt illa duo Monasteria) atque inde aliis Ordinibus, ideo sicut superius dixi ex Cherub. & aliis citatis, necessarium esse lapsum 100. añorum ad præscribendū contra jura, privilegia, vel bona regularium juxta privilegium Sublacense Sancti Pauli & aliorum Monasteriorum, quæ lege cōmunicationis facta sunt omnibus cōmunia, ita virtute istorum, quæ similiter omnibus sunt communia, nunc dico nullam præscriptionem currere, contra regularium. Neq; obstat quòd hæc privilegia sint emanata ab Imperatoribus, atq; ideo videantur habere locum in Imperio, vel retri ei feudatariis solum, vel respe-

ctu bonorum temporalium solum, nam fuerunt post modum confirmata, innovata, & de novo cōcessa, à diversis Romanis Pontificibus, & sic valent, non solum ut sunt ab Imperatore, sed etiam ut à Papa, atque ideo per universum orbem, & universas Provincias Ecclesiæ subiectas, & tam quoad temporalia, quàm quoad spiritualia, unde non puto tutos in conscientia hos qui bona Monasteriorum retinent, sola longi temporis præscriptione freti, vel ex hoc quòd fortè hæc privilegia non sunt emologata in curiis secularibus, cum non possint ab illis impediri vel rejci, at tunc quod sunt data super bonis Ecclesiasticis, quæ solius Sedis Apostolicæ dispositioni, & moderationi subsunt, non autem temporali Principum temporalium.

CAP. IV.

Circa Confessiones passivæ.

SUMMARIUM.

- 1 Regulares possunt absolvi ab omnibus peccatis quantumvis enormibus, & reservatis 5. 6. 12. 19. 17. & 24.
- 15 Etiam à reservatis in Bulla cœnæ. 17. & 24.
- 1 Et ab omnibus censuris. 2. 3. 4. 6. 8. 15. 17. & 27.
- 1 Et ab omni irregularitate. 2. 4. 9. 11. 13. 16. 17. 27.
- 1 Et ab omni infamia & 17.
- 1 Et ab omni inhabilitate. 17. 21. 23. & 29.
- 5 Regulares possunt absolvi à suis Confessionibus plenitudine qua à Papa absolventur, & innocentie restitui cui ab ipso restituerentur. hoc pro consolatione. 31.
- Regulares possunt accipere benedictionem Pœnitentiam à suo Confessario. ibid.
- 30 Privilegia pro absolutionibus, possunt competere se invicem.
- 33 Quomodo hæc possint applicari Novitiis.
- 32 Ut quis absolvatur, sufficit fecisse opus præceptum.
- 34 Privilegia ad rehabilitationem, valent adhiberi

scia, extra ordinem.

35 Fallit in quibusdam casibus.

36 Confessarium absolventem Regularem à reservatione, sufficit esse approbatum, secundum formam communem.

37 Quando datur licentia eligendi Confessarium, non est opus ut eligatur approbatus.

38 Trident. nihil innovat circa confessiones Regularium.

39 Privilegia sublata à Trid. sunt restituta pro solo merito.

1 Nicol. IV. concessit Ordini S. Trinitatis, ut fratres possint semel absolvi ab omnibus casibus (etiam Papæ reservatis) & dispensari, in omni irregularitate, censura, vel inhabilitate (etiam infamiae) aut si quam contraxerint immiscendo se divinis, dum forent aliqua censura iam ligati. Roder. t. 1. B. 7. eisd. Nicol.

2 Sixtus IV. concessit Minoribus, ut tam ipsi, quam ipsorum famuli, semel in vita, possint eligere Confessarium, à quo absolvantur ab omnibus casibus & censuris, & qui cum illis dispenset in omni irregularitate, præterquam in casibus reservatis Superioribus Religionis, & irregularitate proveniente ex homicidio, vel mutilatione voluntaria. Casar. v. absol. extra ord. quo ad frat. Item Eugen IV. concessit eidem Minoribus, ut per Confessarium, de licentia Superioris electum, possint absolvi semel ab omnibus casibus, & censuris, ac poenis, excepto casu falsificationis litterarum Apostolicarum. Casar. eod.

3 Et rursus idem Eugen. IV. concessit eidem Minoribus ut possint absolvi, & dispensari per id. neos Confessarios, dum forte aliquam excommunicationem, vel irregularitatem contrahunt, absolvendo inadvterter, ab aliquo casu, quem non poterant absolvi inter audiendas confessiones. Casar. v. absol. ord. quo ad frat. Et Roder. tom. 1. Bull. in orac. Eugen. IV. At

Monialibus S. Clarae Leo X. concessit, ut quater in anno à Superioribus, seu Confessariis ab illis deputatis, possint absolvi ab omnibus peccatis & excessibus, ea plenitudine qua ab ipso Papa absolventur, & illi innocentiae restitui, cui ipse ille restitueret, si suas ipsarum confessiones audiret; & ut posthac nomine & autoritate Papæ benedictionem illis impendant. Casar. v. absol. extra ord. quoad frat.

Martin. V. concessit Monasterio de Guadalupe Ordinis Sancti Hieronymi in Hispania, ut Confessarii, sibi expositi, possint semel absolvere tam Professos, quam Novitios, ab omnibus censuris, à Iure vel ab homine, in genere vel in specie (non nominata persona) latis. Et ab omnibus casibus reservatis Papæ, & quibusvis delictis, etiam inhabilitatem inducentibus, aut exercitium Ordinum impediens, eosque reconciliare, & rehabilitare, sive casus seu inhabilitas contingerit ante ingressum Religionis, sive post Portel. v. confess. erga frat. num. 18. & 20. & Capuccin. v. absol. extra ord. quoad frat. Item ipsi Ordini S. Hieronymi Eugen. IV. concessit ut Confessarii à Superiore deputatis, quoties opus fuerit, possint absolvere fratres ab omni excom. cōtracta, celebrando divina, vel Ordines recipiendo indubitè. Et cum iisdem dispensare, in omni irregularitate, excepta illa quæ provenit ex bigamia, vel homicidio voluntario. Portel. supr. cit. Item ut dum frater aliquis est in via, possit sibi eligere Confessarium, qui cum illo dispenset in omni irregularitate, quam in tali via potuit contraxisse, & per quam impediretur à divinorum participatione. Capucc. v. absol. ord. quoad frat.

Sixt. IV. concessit Carthulianis, ut quot annis, in festo Nativitatis B. V. Mariæ, possint sibi eligere Confessarium, de

expositis per Superiorem, à quo absolvantur ab omnibus peccatis, & excessibus, etiam Papæ reservatis. Cöpend. privileg. Ord. Cisterc. Hispan. v. indulgentia. n. 5.

- 13 Sixt. IV. concessit Cisterciensibus, ut omnes Abbates, Priores monachi novitii, conversi, oblato, famuli, procuratores, & nuntii, qui venerint ad Capitulum generale, possint per suum Confessarium, cui ex dispositione sui Superioris confitentur, vel quem ipsi elegerint, absolvi ab omnibus excom. suspens. interd. & pœnis, à jure, vel ab homine, quomodocunq; vel quacunq; occasione, vel causa latis. Et ab omnibus peccatis & criminibus (etiam si sint talia, de quibus Sedes Apostolica merito esset consulenda.)
- 14 Et cum iisdem dispensare, in omni irregularitate, quovis modo, & qualitercunq; contracta. Bullam ad longum refert Roder. to. 1. Bullar. Et est ibi 46. inter Sixtinas.

- 15 Jul. III. concessit Cassin. ut tam Professi quàm Novitii, possint à suis Prælatibus absolvi à quibuscunq; criminibus (etiam contentis in Bulla Cœnæ Dñi.) Et ab iisdem dispensari in omnibus pœnis, ac irregularitatibus (etiam propter homicidium voluntarium contractis, modò in Congregatione perseverent. Pius verò V. in B. quæ incipit: *Dum ad congregationem*. Motu proprio, ex certa scientia, de mera liberalitate, & plenitudine potestatis Apostolicæ, iisdem Cassinensibus, concessit, ut Professi, Novitii & Conversi, toties, quoties, possint à suis Prælatibus absolvi, ab omnibus culpis, reatibus & criminibus, sive ante sive post ingressum Religionis commissis, etiã si sint de reservatis Papæ vel contentis in Bulla Cœnæ Dñi, & seu casu, seu data opera tales casus commiserint. Et dispensari in omnibus irregularitat. confurgentibus ex ejusmodi casibus, excepta illa

quæ confurgit ex homicidio voluntario, post ingressum Religionis commissio (nò tamen si ante) & ab infamiae nota. Aut inhabilitate ad officia Ordinis, aliisque pœnis similiter resultantibus, ex prædictis casibus. Imò etiam si in tales pœnas inciderint, eò quòd talibus casibus inquinari, aut censuris ligati, scienter Ordines sacros susceperint, vel Missam, aut Officia divina celebraverint. De quibus absolutionibus, & dispensationibus, nò teneantur facere mentionem apud Sedem Apostol. in quibusvis impetrationibus. Quòd si cõtingat hoc privilegium revocari, idem Pius illud restituit, & toties, quoties, ac decernit in futurum, ac semper fore exceptum ab omnibus suorum Successorum Romanorum Pontif. revocationibus, Novitijs tamen non suffragare declarat, nisi in Congregatione perseveraverint. Bullar. Cassin. const. 172. & 197.

Eugen. IV. concessit Congreg. Vallisole. ut excepta irregularitate bigamiae, & homicidij, vel mutilationis voluntariae, possint fratres in omnibus alijs casibus absolvi, & rehabilitari, ad exercitium sacrorum Ordinum, quoties opus habuerint. Semel verò ad officia, & dignitates Ordinis. Roder. Bulla 1. eiusd. Eugen. Pius IV. concessit Congregat. Olivetanæ ut frater cui opus fuerit, possit eligere Confessarium, qui cum ipso dispenset in omni irregularitate, ad hoc ut officia & dignitates possit accipere, & retinere in suo Ordine. Portel. v. confess. et ga frat. nu. 19. Vide alia ubi de potestate Prælat ad absol. & dispensat.

Ex dictis autem collige primò, quòd quantum ad peccata, nullum est tam enorme, quin possint Regulares ab illis absolvi, virtute suorum privilegiorum, quomodocunq; sit reservat. Et hoc vel semel in vita, juxta privilegium Nicolai

In V. pro Ordine sanctæ Trinitatis, & Martini V. pro Ordine S. Hieronymi, vel quot annis juxta aliud Sixti IV. pro Carthusianis, aut in Capituli generali juxta aliud ejusdem Sixti pro Cisterciensibus. Vel quater in Anno juxta aliud Leonis X. pro Monialibus Minorum, vel demum toties quoties juxta aliud Julii III. & Pii V. pro Congregat. Cassinens. Et licet aliqui velint excipiendos esse casus Bullæ Cænæ Domini, hos tamen non excipiunt prædicti Pontifices Julius III. & Pius V. quin potius expresse concedunt, & non esse excipiendos probatur infra, ubi tractatur de potestat. Præl. ad absol.

Quantum verò ad censuras, si aliquam quis contraxit, absolvendo casum, cuius absolvendi non habebat facultatem, potest ab illa ipse absolvi, per privilegium Eugen. IV. pro Minoribus. Si aliquam contraxit, malè suscipiendo Ordines, vel Divina celebrando, potest absolvi per aliud ejusdem Eugen. pro Hieronymit. vel Pii V. pro Cassin.

Si aliquam contraxit, eò quòd jam alia ligatus, divinis se immiscuerit, potest absolvi vel semel juxta aliud Nicol. V. pro Trinitar. vel indefinitè, ac toties quoties, juxta aliud Pii V. pro Cassinensibus. Ac generaliter ab omnibus, quomocunque, vel quacunque de causa contractis; & hoc toties, quoties juxta illud demum, vel aliud Julii III. pro iisdem Cassinensibus. Aut quoties adsunt Capitula secundum aliud Sixti IV. pro Cisterc. Aut semel secundum aliud Martini V. pro Hieronymitanis & aliud Sixti IV. pro Minoribus.

Quantum ad irregularitates, possunt item consequi dispensationem, in omnibus, & quibuscunque seu fortè aliquam, in via constituti, contraxerint, juxta

privilegium Eugen. IV. pro Hieronymit. Seu quovis alio loco vel modo, semel juxta privilegium Martini V. pro iisdem Hieronym. & Nicol. V. pro Trinitariis. Aut quoties veniunt ad Capitulum generale, juxta aliud Sixti IV. pro Cisterciensibus. Aut toties, quoties juxta aliud Julii III. & Pii V. pro Cassinens. Etiam in irregularitate homicidii voluntarii secundum limitationem ejusdem privilegii, ejusdem Pii, vel sine illa juxta tenorem alterius concessionis Jul. III. pro iisdem Cassinens. Et hoc indefinitè, & toties quoties, ut in illis dicitur, vel semel in vita secundum cõcessionem Martini V. de qua supra, vel quando interfuit Capitulo secundum Sixtinam pro Cisterc. de qua item supra, vel secundum Eugeanam pro Hieronymitanis si contingat aliquem perpetrare homicidium per id tempus; quo est in via constitutus, & extra Monasterium. Ac demum etiam in irregularitate Bigamiæ, quia hæc non excipitur in concessione facta à Jul. III. & Pio V. Cassinens. à Sixto IV. Cisterc. & Minoribus, à Nicol. V. Trinitariis, & Martino V. Hieronymitanis, nam cum prædicti Pontifices, aliquas alias exceperint, censentur hanc tacendo, concessisse, quia exceptio firmat Regulam.

Quantum verò ad infamiam possunt 28 item Regulares super illius impedimento accipere dispensationem, vel semel juxta indultum Nicol. V. pro Trinitariis, & Martini V. pro Hieronymitanis vel toties quoties, juxta aliud Pii V. pro Cassinensibus.

Quantum demum ad inhabilitates ad 29 officia & dignitates Ordinis, possunt in his dispensari, vel semel per privilegium Martini V. pro Hieronym. Nicol. V. pro Trinitariis & Eugen. IV. pro Congreg. Vallisoler. Vel quando veniunt ad Capitulum,

REGIA
 GVLARVM
 ET
 MNENTARIA
 N REGVLAS
 NCELLARVM
 OSTOLICE

tulum, per aliud Sixti IV. pro Cisterc. vel indefinite per aliud Pii IV. pro Olivetan. vel toties quoties, per aliud Pii V. pro Cassinensibus.

30 Porro licet privilegia illa omnia supra memorata sint disparata, possunt tamen ad invicem conjungi, & unum per aliud com veri in occurrentia casus ut si v. g. poenitens commisit peccatum, cui annexa sit aliqua censura, & simul irregularitas, vel inhabilitas, ad officia Religionis, poterit absolvi virtute unius à reservatione sui peccati virtute alterius à censura, virtute tertii ab inhabilitate, & hoc ab eodem Confessario, & simul ac semel in una, & eadem confessione, & absolutione, &c.

31 Nota verò *Primò* circa privilegiũ Leoninum pro Monialibus, multa ibi dici ad consolationem animarum tantum, nam cum Sacramenta non recipiant suam efficaciam à meritis, vel conditione Ministri, & aliàs excusentur Moniales tum propter sexum, tum propter statum & conditionem, ab adeundo Papa pro absolutionibus sibi necessariis, certè æquè plenè possunt absolvi à suo Confessario ordinario, & Innocentiæ restitui, atque à Papa.

32 *Secundò*. Circa Sixtinum pro Cisterc. Quod non est opus ut poenitens absolvat in ipso capitulo sed satis est interfuisse, ad hoc ut beneficio privilegii gauderet, quia ratione interessentiæ acquirit jus ad illud, & ad illius commodum, adeo ut possit deinde ubivis terrarum, secundum ejus tenorem, accipere absolutionem sibi necessariam, per proportionem ad illa quæ communiter dicunt DD. de Jubilæo, & eò qui præstitit opera præfixa ad illius consequutionem, videtur enim hic imago quædam contractus onerosi, ut sicut is qui præstitit opera taxata ad Jubilæum

lucrandum, acquisivit ius ad absolutionem reservatorum, ita & qui Capitulo interfuit.

Tertio. Circa privilegia, quæ comprehendunt Novitios, vel Oplatos, sub conditione perseverantiæ, hæc nõ intelliguntur de peccatis afflictivis animam, quia postquam semel sunt absoluta virtute aliquis privilegii, manent absoluta in semper, nec reviviscunt, etiamsi Novitius non perseveret, & etiamsi aliàs non fuerit absolutus, nisi ex spe perseverantiæ suæ. Sed neque intelliguntur illa eadem privilegia, de irregularitatibus, vel inhabilitatibus, quæ sunt apta nata impedire unicum actum & quarum effectus in hoc uno terminatur, si talis actus non habet tractum temporis, sed simul & semel completur. Et sic v. g. dispensatus ut recipiat aliquem Ordinem Sacrum, vel beneficium manet bene ordinatus, & provisorius, & Ordinem receptum potest exercere, etiam si exeat. Unde relinquitur ut intelligamus prædicta privilegia, de illis irregularitatibus, quæ per tractum temporis continentur, seu effectum, seu præ cadunt super actum, per aliquem tractum temporis complendum, ut si Novitius dispensatus sit ad recipiendos Ordines, & virtute dispensationis privilegii aliquibus susceptis exeat, non poterit alios recipere. Sic si fuit dispensatus ad celebrandam Missam, non poterit post discessum celebrare &c.

Quarto. Circa privilegia quæ dant facultatem rehabilitandi ad dignitates, videntur prima fronte intelligenda de dignitatibus intra Ordinem. Et ita expresse videtur in privilegio Eugen. IV. pro Congreg. Vallisof. & Pii IV. pro Olivetan. At tamen ego mihi suadeo quod etiam valeant pro obtinendis dignitatibus extra ordinem, tum quia in privilegio Mart. pro Hieronymit. & Sixti IV. pro Cisterc. datur

atur facultas ad rehabilitandum ad dignitatem, sine ulla limitatione, vel specificatione, ergo debet intelligi uniuersaliter de omnibus, & per respectum ad omnes, tū quia ita satis clarè videtur Pius V. significasse in amplo illo indulto pro Casibus de quo supra. Et in quo expressè ad dispensatos in suis impedimentis, & irregularitatibus sic absolute manere dispensatos, ut nō obligētur facere mentionem huius suae dispensationis, apud Sedem Apostolicam, in quibusvis impetrationibus, at in quibusvis. Ergo extra Ordinem, tam bene, atque intra. Imò cum regulariter non impetrentur apud Sedem Apostolicam officia & dignitates intra Religionē tenenda, quia conferuntur in Capitulo, evidens est Pontificem locutum fuisse de aliis, hoc est de secularibus, & extra ordinem possidendis, cum illa sola conferantur à Sede Apostolica. Nisi velimus contra regulas Iuris asserere, has clausulas esse in privilegio superfluas & nihil operari. Verū quia haec eadem privilegia loquuntur de impedimentis seu irregularitat. junctis alicui delicto, seu ex aliquo confurgentibus, quale non est impedimentū Bigamiae, quia confurgit ex defectu Sacramenti, neque defectus nataliū quia licet interuenerit peccatum, non tamen ex parte patientis, ideo ego arbitror quod dispensatus in talibus ad obtinendos dignitates intra Ordinem, non potest virtute huius dispensationis aliquam obtinere extra, sed indiget dispensatione Papae.

Quinto. Circa privilegia, quae dant facultatem accipiendi absolutionem, vel dispensationem à Confessario per Superiorem deputato, putant aliqui nō sufficere, quod sit deputatus simpliciter ad audiendos confessiones, sed necesse esse, ut sit deputatus ad audiendum hunc qui indiget

absolutione, vel saltem generaliter ad absolvendum à reservatis, ita Portel. v. confess. erga frat. n. 18. Sed meo quidem iudicio gratis hoc utrumque dicitur. Tum quia tenor privilegiorum, aliud non exigit nisi ut Confessarius sit deputatus audiendis confessionibus. Ergo hoc sufficit. Tum quia nemo tenetur se ipsū prodere, quod tamen fieret, si ego deberem petere, mihi deputari Confessarium, qui me absoluat à reservatis. Tum quia haec privilegia fraternizant cum privilegijs Jubilaeorum in quibus datur potestas absolvendi à reservatis, ad quod aliud nihil exigitur nisi ut poenitens cōfiteatur alicui Confessario ab Ordinario approbato. Ergo similiter ad effectum horum privilegiorum, sufficit Confessarium esse deputatum audiendis confessionibus in Conventu, absque alia maiori specificatione.

Sexto. Circa privilegia, quae dant facultatem eligendi Confessarium, posse Religiosum eligere neque ab ullo Episcopo, neque à suo ipsius Superiore approbatum, tunc enim censetur Papa electum approbare virtute privilegii: ita S. Anton. in sum. p. 2. tit. 17. Palud. in 4. q. 3. a. 2. Gabr. q. 2. a. 5. Sot. d. 18. qu. 4. a. 3. Roder. t. 1. qq. 1. reg. 62. a. 5. Anglez. in flor. c. 4. q. de confess. a. 8. dub. 4. diff. 2. Medin. C. de conf. q. de Sacerd. alieno. Adrian. q. 5. de conf. dub. 1. & Gasp. Hurt. d. 10. de poenit. dif. 13. Quorū opinionem probabilem putat Aulon. in sum. Dian. v. absolu. à reserv. fav. et. Angel. v. confessio 3. n. 5. & Sylv. v. conf. 1. n. 8. ubi dicunt sic electum, virtute suae electionis, censerī proprium Confessarium eligentis, & quoad ipsū confesqui tantam jurisdictionem, quantam habet ejus Ordinarius. Nec dissentit Navar. in man. cap. 4. n. 3. Dicens non posse Sacerdotem audire confessiones, nisi habeat jurisdictionem ordinariam aut delegatā à Papa, Vicario, aut Parocho, vel ratione

Bullarum,

Bullarum, vel propter alias concessionem, ut possit eligi à penitente. Ergo hac electio concessa per Bullas, & privilegia sufficit.

Neque obstat quòd in Trident. dicitur Confessarium debere esse approbatum, nam primo in locis in quibus Trid. non fuit receptum, non procedit objectio; deinde pro locis in quibus fuit receptum, Resp. Confessarium censi approbatum, seu approbari à Papa, quòd eligitur virtute privilegiorum, ut in initio dixi. Ac tertio Resp. Trident. nihil statuere super confessiones Regularium in suo decreto de approbatione sess. 23. c. 15. de Res. sed illos relinquere juri antiquo, secundum quòd ut olim, ita & nunc consequenter possunt absolvi ab illis quibus id permittitur per ipsorum statuta vel privilegia, & ita docent Coninc. d. 8. de sacr. pan. dub. 7. Cutill. in addit. ad pract. 4. Mancini dub. 15. Ubi pro hac opinione allegat. 7. alios Auctores. Et Tambur. 1. 2. de iure Abb. d. 5. q. 6. & 8. Ubi alios ad 18. enumerat. Quibus adde Pium V. restituisse Regularibus privilegia revocata à Trident. pro foro conscientia, in quo versamur, & sic quamvis ita esset quòd Regularis non posset absolvi à Confessario qui non sit approbatus, & illa privilegia de eligendo (etiam non approbato) forent revocata, virtute tamen hujus posthumæ cōcessionis, nunc licitum erit, cum per illam restituta sint privilegia, quæ dicuntur revocata.

CAPUT V.

Circa Confessiones activè.

S. I.

De Potestate Regularium ad Confessiones audiendas.

SUMMARIUM.

1 Regulares possunt audire confessiones, si ad hoc deputentur à suis Superioribus 7. & 6. absq. ulla

Sectio Tertia

alia licentia Prælatorum Ecclesie ibid. num. cuiuscunque sint Diocesis 2. & 5. & ubi vis terrarum. 3. & 4.

- 7 De his privil. potest fieri sermo diverso respectu.
- 8 Circa approbationem regularium plures modificationes factæ à summ. Pontificibus.
- 9 Regulares validè absolunt.
- 10 Regularium amulsi semper conati sunt eos ad confessionibus audiendis.
- 11 Privilegia tamen eorum valent, ubi non fuit receptum Trident. Et probabiliter ubi fuit receptum. 13. Et non obstantibus aliis Conciliis & dispositionibus. 12.
- 12 Eadem privilegia fuerunt sublat. a Urbano VIII. Dubit. tamen, an cum sufficienti efficacia.
- 16 Regulares, etiam non approbati, possunt uti privilegiis extra confessionem.
- 17 Regulares non indigent approbatione, pro audiendo confessionibus suorum domesticorum.
- 18 Nec Prælati pro audiendis confessionibus, rumcunque.
- 19 Si Episcopus recuset approbationem Regularium pro facto, approbatur à Papa. Quod licet faciendum 21.
- 20 Regulares qui se præsentat Episcopo sacri Concilio.
- 22 Episcopus non potest approbare Regularium tempus.
- 23 Neque cum revocare ad examen.
- 24 Episcopus potest suspendere privatum Regularium à confessionibus. Ob quas causas ibidem, cui revelandæ. ibid. Episcopus non potest suspendere omnes Regularium Monasterii à confessionibus. ibid.
- 25 Parochus potest approbare ad confessiones in Parochia.
- 26 Mentem Trid. Conc. non possumus melius quam ab his qui illi inter fuerunt.
- 27 Potestas Regularium de audiendis confessionibus sufficit pro implendo præcepto de confessione semel, & qui Regulari confessus est, hoc præcepto satisfecit.